

Formanden:

Hr. Bjarne Laustsen som ordfører i anden omgang.

Bjarne Laustsen (S):

Denne her sag udvikler sig jo, havde jeg nær sagt, minut for minut. Jeg synes, at vi nu er i en situation, hvor vi gerne vil have forslaget tilbage til udvalget. Folketingets partier har udtrykt vilje til at forhandle om det spørgsmål og få en afklaring. Vi har også konstateret, at der er et flertal imod regeringens ønsker herinde i Folketinget, og derfor er det jo væsentligt, at ministeren lytter til Folketinget, og at vi får sagen taget op igen.

Vi har været inde på spørgsmålet omkring markedsføringsloven. Det har vi ikke fået noget svar på. Vi har været inde på spørgsmålet omkring mobilitet. Jeg har spurgt ministeren, om det ikke er urimeligt, at i situationer, hvor eksempelvis manden skal finde et andet job eller bliver nødt til at opgive sit arbejde og flytte til en anden landsdel, kan han komme til at skulle modtage understøttelse i et helt år, fordi der er en eller anden konkurrenceklausul, der gør, at han ikke kan få lov til at få et arbejde inden for den branche, hvor han er dygtig, som han har uddannet sig til.

Kl. 10.00

Jeg har også noget andet, jeg gerne vil spørge ministeren om, og så håber jeg, ministeren vil svare på *det* spørgsmål. Man kunne jo spørge: Kan folk ikke bare lade være med at skrive under? Kan de ikke bare lade sig ansætte på en kontrakt efter funktionærloven eller som time-lønnet efter en overenskomst osv.? Jo, gid det var så vel.

Vi ved, at arbejdsmarkedet er presset i dag. Ledigheden har endda været stigende i perioder, og det gør altså, at vi gerne vil have, at folk tager et arbejde. Men vi ved også, at der er et stort pres, fordi det er købers marked. Når man har fundet den rette person, hiver man lige et stykke papir op fra skuffen og siger: Så skal du i øvrigt lige skrive under her. Og hvad betyder det? Manden vil gerne have jobbet, men det viser sig først efterfølgende, at der altså er nogle bindinger, der gør, at han ikke kan komme videre til et andet job.

Så kommer spørgsmålet til ministeren: Hvis man nu er arbejdsløs og får et job og bliver præsenteret for en sådan konkurrenceklausul, hvad er så konsekvensen, hvis man siger nej tak til jobbet? Er det ikke, at man får karantæne? Og

hvor er det frie valg så for en ganske almindelig lønmodtager, der gerne vil have et job? Hvis man ikke vil skrive under på det, som arbejdsgiveren forlanger, og det ligger langt ud over det, som er rimeligt, er konsekvensen så ikke, at man får karantæne? Jeg synes, det er en utilfredsstillende retsstilling for den enkelte borger, der gerne vil have et arbejde, hvis han bliver straffet på pengepungen. Han er parat til at tage arbejdet, men han bliver påført en urimelighed, fordi arbejdsgiveren kræver noget, som ikke hører nogen steder hjemme, i hvert fald ikke ved ganske almindelige typer af lønarbejde her i landet.

Jeg håber, ministeren vil svare mig på dette meget klare og enkle spørgsmål: Er det ikke urimeligt, at man bliver idømt karantæne ved at sige nej til et job, fordi arbejdsgiveren forlanger noget, der er urimeligt? Er det ikke urimeligt, hr. minister?

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Så er det hr. Ole Sohn som ordfører i anden runde.

Ole Sohn (SF):

Vi er jo i gang med en anskuelighedsundervisning i, hvad forskellen er på at være liberal og liberalist.

Beskæftigelsesministeren går på talerstolen og siger, at loven fungerer fint, og at der er færre sager. Ja, selvfølgelig er der færre sager. Hvilken lønmodtager har lyst til at anlægge sag mod sin arbejdsgiver, hvis han står over for et krav om at skulle af med 500.000 kr., hvis han taber sagen? Og hvilken lønmodtager har lyst til at anlægge sag, hvis det betyder, at han skal i karantæne i 1 år?

Det er godt nok på offentlige dagpenge, hvad jeg i øvrigt ikke forstår at en Venstreminister synes er særlig interessant. I alle andre sammenhænge skal lønmodtagerne piskes rundt i manegen, så de ikke modtager dagpenge, men her er der altså en gruppe lønmodtagere, der partout skal på dagpenge i 12 måneder. Det har da intet med en liberal opfattelse at gøre, og det har da intet at gøre med at skabe et liberalt og mobilt arbejdsmarked.

Jeg kan slet ikke se, hvordan en kunde- og konkurrenceklausul kan komme på banen for en sælger, som sælger damelingeri, og som skal gå et helt år uden job. Der er sikkert nogle kvinder, der ikke kan få lingeri, og det er selvfølgelig ikke rart her i vintertiden, men det er en anden sag. Men at indføre en karantæneperiode på 1 år hø-